

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobců: **a) JUDr. M. Ch.**, a **b) Mgr. D. Ch.**, zastoupena JUDr. Ing. Karin Luftmanovou, advokátkou se sídlem Dušní 907/10, Praha 1, proti žalovanému: **Ing. arch. M. T.**, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Fuertes Development, s. r. o., se sídlem Tleskačova 1660, Kuřim, o návrhu na obnovu řízení o žalobě proti certifikátu žalovaného ze dne 17. 12. 2010, čj. 711052, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2012, čj. 7 A 41/2011 - 30,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Osobě zúčasněné na řízení **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Žalobci se žalobou domáhali zrušení certifikátu autorizovaného inspektora (dále jen „žalovaný“) ze dne 17. 12. 2010, čj. 711052, jímž žalovaný stvrdil, že stavba,

jíž se certifikát týká, může být provedena podle ověřené dokumentace a připojených dokladů stavebníka - společnosti FUERTES DEVELOPMENT, s. r. o. (zde osoba zúčastněná na řízení).

[2] Městský soud tuto žalobu usnesením ze dne 7. 3. 2011, čj. 7 A 41/2011 – 16, odmítl a věc postoupil Ministerstvu pro místní rozvoj, neboť dospěl k závěru, že proti certifikátu vydanému autorizovaným inspektorem je přípustné podat odvolání, o kterém rozhoduje právě Ministerstvo pro místní rozvoj. Žalobci se z důvodu posunu judikatury ohledně povahy certifikátu autorizovaného inspektora obrátili znovu na městský soud s návrhem na obnovu řízení v jejich věci. Městský soud však v záhlaví označeným usnesením jejich návrh odmítl. V odůvodnění svého usnesení odkázal na § 114 s. ř. s., který obnovu řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.) nepřipouští.

II.
Stručné shrnutí argumentů v kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Kasační stížností se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení tohoto usnesení městského soudu, a to z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) s. ř. s. Stěžovatelé své kasační námitky vztahují převážně k předchozímu rozhodnutí vydanému v řízení, o jehož obnovu návrhem před městským soudem usilovali. Připouští, že proti tomuto původnímu rozhodnutí, kterým městský soud žalobu odmítl a postoupil Ministerstvu pro místní rozvoj, žádným způsobem nebrojili. Poukazují však na změnu judikatury, která dosavadní výklad příslušných ustanovení obrátila v pravý opak a vyloučila možnost odvolání proti certifikátu. Městský soud přesto návrh na obnovu řízení odmítl jako nepřípustný. Stěžovatelé uvádějí argumenty, proč se domnívají, že certifikát autorizovaného inspektora není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Jsou přesvědčeni, že certifikát je ve své podstatě pouze zásahem správního orgánu do práv účastníka, přičemž za zásah považují právě omezení svých práv na přezkum certifikátu ve správním řízení. Z toho dovozují, že jejich návrh na obnovu řízení je přípustný podle § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[4] Městskému soudu vyčítají, že se řádně nevypořádal s posouzením podstaty certifikátu autorizovaného inspektora. Městský soud neuvedl dostatečné argumenty k tomu, proč považuje certifikát za rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. Městský soud se nezabýval ani charakterem orgánu autorizovaného inspektora, pouze citoval zákonná ustanovení bez ohledu na jejich smysl a význam, čímž zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností. Stěžovatelé dále poukazují na skutečnost, že ve věci nebylo ještě rozhodnuto a všechny orgány se dosud soustředily pouze a výlučně na to, jak odmítnout svoji věcnou příslušnost. Nezákonnost samotného odmítnutí jejich návrhu spatřují stěžovatelé v tom, že tak městský soud učinil na základě nesprávného posouzení právní otázky v předcházejícím řízení. Jejich návrh údajně představuje jediný způsob, jak se mohli domáhat svých práv navzdory chybám zákonodárce. Tato skutečnost, jakož ani skutečnost, že i soudní orgány složitě hledají cestu, jak nedostatky zákonné úpravy překonat pomocí výkladu, nemohou jít k tíži stěžovatelů a zabránit tak meritornímu projednání jejich žaloby.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III.
Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] K tomu zdejší soud uvádí následující. Stěžovatelé napadají rozhodnutí městského soudu, jímž byl jejich návrh odmítnut. Účastník řízení, který se cítí být dotčen na svých právech tím, že soud odmítl věcně projednat žalobu, má právo podat kasační stížnost, účinně však může namítat pouze kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí (k tomu srov. rozsudky NSS ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS nebo ze dne 22. 9. 2004, čj. 1 Azs 24/2004 - 49, č. 427/2005 Sb. NSS). Z tohoto důvodu se zdejší soud nemohl zabývat námitkami, které se týkaly právního posouzení věci samé.

[9] Podstatou dané věci je otázka, zda měl městský soud návrh stěžovatelů na obnovu řízení věcně projednat, či nikoliv. Z předloženého soudního spisu zdejší soud zjistil tyto pro věc rozhodné skutečnosti. Dne 28. 2. 2011 obdržel městský soud žalobu na zrušení certifikátu žalovaného současně s návrhem na vydání předběžného opatření. Městský soud žalobu odmítl a věc postoupil Ministerstvu pro místní rozvoj usnesením ze dne 7. 3. 2011, čj. 7 A 41/2011 – 16, neboť dospěl k závěru, že proti certifikátu vydanému autorizovaným inspektorem je přípustné podat odvolání ve správním řízení, o kterém rozhoduje právě uvedené ministerstvo. Usnesení nabylo právní moci dne 12. 3. 2011; kasační stížnost proti tomuto usnesení podána nebyla. Návrhem doručeným městskému soudu dne 25. 8. 2011 se stěžovatelé následně domáhali obnovy řízení s poukazem na rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2011, čj. 2 As 37/2011 – 81.

[10] Institut obnovy řízení ve správním soudnictví upravuje § 111 a násl. s. ř. s. Dle § 114 odst. 1 je *obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení a) o ochraně před zásahem správního orgánu,* anebo *b) v řízení ve věcech politických stran a politických hnutí*. Účastník řízení se tedy může úspěšně dovolávat obnovy řízení pouze pokud byl tento rozsudek vydán v určitých konkretizovaných typech řízení.

[11] V projednávaném případě návrh stěžovatelů na obnovu řízení nesměřoval proti rozsudku, který by byl vydán v řízení ve věci ochrany před nezákonným zásahem, anebo ve věci politických stran a politických hnutí, ale proti usnesení, které bylo vydáno v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Návrh stěžovatelů tak nesplňuje již základní podmínku věcného rozsahu řízení o obnově podle § 114 odst. 1 s. ř. s.

[12] Stěžovatelé se kasační stížností snaží dodatečně zpochybnit postup městského soudu tvrzením, že soud jejich původní žalobu věcně posoudit měl, a to v řízení proti

nezákonnému zásahu správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. uvedeného zákona. Sami stěžovatelé tvrdí, že tak činí na základě nově zaujatého právního hodnocení příslušné otázky Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 25. 5. 2011, čj. 2 As 37/2011 – 81, č. 2369/2011 Sb. NSS.

[13] Na tomto místě zdejší soud upozorňuje, že není oprávněn posuzovat zákonnost předchozího usnesení městského soudu, kterým odmítl původní žalobu. Námitky proti tomuto usnesení, včetně námitky, že věc měla být meritorně projednána, mohli stěžovatelé uplatnit v kasační stížnosti, tu však nepodali. V řízení o *této* kasační stížnosti zdejší soud posuzuje pouze zákonnost právě napadeného usnesení městského soudu. Nebyly-li tedy splněny podmínky pro obnovu řízení, nemohl městský soud postupovat jinak, než návrh odmítnout jako nepřípustný. Nad rámec nezbytně nutného lze ostatně dodat, že certifikát není nezákonným zásahem ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. Nic takového neplyne ani z právního názoru NSS vysloveného v rozsudku čj. 2 As 37/2011 – 81, kterého se stěžovatelé dovolávají. Nic takového neplyne ani z usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 6. 9. 2012, čj. Konf 25/2012 – 9. Posléze uvedené rozhodnutí finálně vyjasnilo právní povahu certifikátu. Zvláštní senát konstatoval, že autorizovaný inspektor vystupuje při vydávání certifikátů jako soukromá osoba na základě soukromoprávní smlouvy mezi ním a stavebníkem. Certifikát sám o sobě nezakládá žádná práva ani povinnosti; jeho účinky nastupují teprve okamžikem oznámení stavebnímu úřadu. Zvláštní senát uvedl, že na ochranu před certifikátem autorizovaného inspektora lze využít postup podle § 142 správního řádu, kde věcně a místně příslušným orgánem k rozhodnutí bude stavební úřad určený místem stavby, o kterou bude spor veden (detailně viz body 70 a násl.). Shodně rozhodl zvláštní senát též ve věci samotných stěžovatelů (usnesení ze dne 15. 1. 2013, čj. Konf 27/2012 - 27).

[14] Návrh stěžovatelů na obnovu řízení nesplňuje zákonné podmínky přípustnosti. Městský soud proto nepochybil, pokud jejich návrh z důvodu nepřípustnosti odmítl a věcně se jím nezabýval. Zákon možnost obnovy řízení výslovně připouští jen v typech řízení uvedených v § 114 odst. 1 s. ř. s. a neposkytuje tak prostor pro jakékoliv výjimky či možnost uvážení soudu.

[15] Kasační námitka je proto nedůvodná.

IV.
Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud proto ze všech výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty, zamítl jako nedůvodnou.

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelé neměli ve věci úspěch, a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovaný žádné náklady v řízení neuplatňoval; osobě zúčastněné na řízení pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly. Těmto osobám proto zdejší soud náhradu nákladů nepřiznal.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2013

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu